

Presentació de la CCC'07 a la UCE

(Diumenge 21 d'agost 2005, 17 hores, Sala Polivalent de la Universitat Catalana d'Estiu, Prada de Conflent)

La ciutadania de Lleida ha rebut amb orgull i satisfacció l'elecció com a Capital de la Cultura Catalana de l'any 2007. I quan parlo de la ciutadania no utilitzo aquesta expressió en abstracte, sinó que recullo una immensitat de missatges de felicitació, tan públics com privats, de la pràctica totalitat de les entitats cíviques i d'una munió de ciutadans anònims que s'han pres la capitalitat com un premi i, a la vegada, un repte. Un repte davant el qual ja s'està responent amb la presentació de projectes específics davant l'Ajuntament de Lleida.

La intenció de la ciutat de Lleida és, per un costat, estar a l'alçada de les expectatives aixecades entre la ciutadania, que amb més de 250 adhesions a la nostra candidatura va demostrar la voluntat d'oferir a tota Catalunya el millor de la nostra manera d'entendre el país; i, per un altre costat, intentar estar a l'alçada de la feina feta en favor de la promoció de la llengua i la cultura catalana que han portat a terme les capitals culturals precedents, Banyoles i Esparreguera, i que l'any vinent li tocarà fer a Amposta.

Gràcies a l'exemple d'aquestes tres primeres capitals de la cultura catalana, nosaltres podem enfocar els nostres esforços amb més serenitat i una guia més clara que aquells que han tingut l'honor de ser pioners. Però la ciutat de Lleida vol exercir la seva responsabilitat i la seva capitalitat ajudant a donar un nou impuls a la significació social que ha de tenir per a qualsevol localitat ser la capital de la cultura dels Països Catalans.

A Lleida, volem enfocar l'any 2007 destacant el tres-cents aniversari de la caiguda de la Seu Vella. I no estic parlant d'un fet local, sinó d'allò que va suposar el començament de la invasió borbònica de Catalunya. L'Onze de Setembre de 1714 va començar l'any 1707 a la ciutat de Lleida. Per a nosaltres té una gran força simbòlica que tres-cents anys després sigui la ciutat de Lleida la que agafi la torxa de representar una cultura arrelada al poble, apassionadament singular i amb capacitat de projecció mundial.

Aquella cultura que es va voler esborrar de manera sagnant no només es manté més viva que mai, sinó que es dota de mecanismes simbòlics, com una capitalitat cultural, que han de servir per mantenir encesa poble a poble una flama que d'altres voldrien veure apagada. La cultura popular està estretament lligada al gaudi ciutadà, i a Catalunya, tres segles de constant defensa de la nostra identitat, ens ha ensenyat a passar-ho bé al mateix temps que enarborem la bandera de la reivindicació.

Com ho farem? Donant projecció de país als esdeveniments culturals propis de la ciutat de Lleida i que per la seva qualitat en la producció i la seva voluntat creativa són molt més que qüestions locals. Per exemple, aprofitarem el centenari del naixement del cronista oficial de la ciutat de Lleida, Josep Lladonosa, per propiciar una reflexió i, alhora, un homenatge a les persones que a través de la historiografia local han posat les bases per entendre la història social de Catalunya.

Una altra de les eines bàsiques de la nostra proposta de capitalitat serà la Xarxa de Revistes del Pensament Català, una experiència nascuda des de la revista i la pròpia xarxa

Transversal, impulsada des de la ciutat de Lleida, que ha de servir per demostrar que el territori dels Països Catalans també es pot estructurar en el seu imaginari des de les afores de la metròpoli barcelonesa.

També intentarem donar projecció internacional a la cultura catalana més innovadora amb la presència al Fòrum de les Cultures de Monterrey de la Biennial Leandre Cristòfol, una gran aposta estratègica pels artistes plàstics emergents que ha permès a la nostra ciutat disposar d'un fons artístic amb noms consagrats com Eulàlia Valldosera, Antoni Abad, Montse Soto, Pep Agut, Jordi Colomé... Ells van participar a les biennals quan els seus noms, que no la seva creativitat, encara estaven per ser descoberts pel gran públic.

I, finalment, volem aprofitar la capitalitat cultural de l'any 2007 per trencar les barreres del desconeixement que encara hi resten al país envers aquelles actuacions fetes des de Lleida amb magnitud nacional, com són els Premis Vallverdú i Màrius Torres d'assaig i poesia; Animac, la mostra de cinema d'animació; el Centre d'Art la Panera; la Fira de Titelles; la Mostra de Cinema Llatinoamericà; l'Aplec del Caragol; la festa dels Moros i Cristians, on cada any la victòria recau sobre un dels dos bàndols; el Festival de Jazz; el més nou dels nostres programes culturals, el Senglar Rock, que en la seva primera edició a la ciutat de Lleida ha servit per demostrar com joventut, nació i música poden ser ingredients més que envejables per construir alguna cosa més que un cap de setmana de disbauxa; i un encara per estrenar, el Festival de Poesia Internacional Mahalta, del que aquest mes de novembre

celebrarem la primera edició i que pretén connectar la poesia catalana amb la millor literatura internacional.

Com podeu comprovar, aquest és un repte ambiciós, el de la Capital de la Cultura Catalana. Ambiciós en quant a les inèrcies positives que provoca, com en els recursos que requereix. I voldria en aquest sentit fer una reflexió en veu alta: El Govern de la Generalitat ha de compartir amb els Ajuntaments elegits aquest goig i aquesta responsabilitat. Entre tots hauríem d'aconseguir que ser Capital de la Cultura Catalana sigui un repte i una oportunitat per als municipis que vulguin implicar-se. I això requereix d'una aposta no només intel·lectual i creativa, també exigeix un recolzament institucional i financer decidit més enllà dels esforços que hi fem els Ajuntaments.

La nostra candidatura portava el lema de “Lleida és capital cada dia”, perquè volem donar el millor de nosaltres mateixos dia a dia. Aquests mateix esperit em fa proclamar que “la cultura catalana ha de tenir una capital cada any”. Moltes gràcies.